

Відсторонення від роботи— це тимчасове позбавлення працівника, який перебуває у трудових правовідносинах з роботодавцем, можливості фактичної реалізації ним права на працю.

Відповідно до статті 46 Кодексу законів про працю України відсторонення працівників від роботи власником або уповноваженим ним органом допускається уразі:

- появи на роботі у нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння;
- відмови або ухилення від обов'язкових медичних оглядів;
- відмови або ухилення від навчання, інструктажу та перевірки знань з охорони праці та протипожежної охорони;
- в інших випадках, передбачених законодавством.

Відсторонення працівника від роботи здійснює власник або уповноважений ним орган на підставі виявленого ним факту, через який роботодавець має право або зобов'язаний усунути працівника від виконання його трудових обов'язків.

Право вимагати усунення працівника від роботи мають також відповідні посадові особи органів державної влади, державного санітарного нагляду, Державтоінспекції, співробітники правоохоронних органів тощо.

Відсторонення працівника від роботи оформлюється шляхом видання відповідно наказу (усного розпорядження з подальшим виданням наказу) та вжиття необхідних заходів щодо контролю за його виконанням.

Під час відсторонення працівника від роботи дія трудового договору не припиняється, проте працівник тимчасово не допускається до виконання власних посадових обов'язків.

Варто зазначити, що на період усунення від роботи за працівником зберігається його робоче місце.